

ANY VII

BARCELONA 4 OCTUBRE 1894.

NÚM. 318

LA FOMESA

SETMANARI CATALÀ

10 centims lo número

Que 'm donguin per endavant
 un premi de la Primera
 de Madrit, argent contant
 y una xicotà pitera
 com la qu' están contemplant,
 y... que 'm vingan al darrera
 ab un fluviol sonant.

CRÓNICA DE LA SETMANA

QUE se hizo el rey D. Juan? ¿Los infantes de Aragón qué se hicieron? ¿Qué s' ha fet d' aquella beàtica actitut del tan tristement célebre Salvador ab motiu de sa tan cacareijada conversió? Per lo vist s' ha tornat aygua poll. Per desgracia no 'ns varem equivocar y ab nosaltres tots los que no creguerem en la conversió del anarquista com varem dirho en la crónica del número antepassat.

Per mes que lo nostre ofici no sigui lo de explorar conciencias, era precis estar faltat de lógica ó be obsecat per los mateixos desitjos de que tal fenómeno s' hagués verificat, per poder admetre la realitat d' un fet tan inverossimil; y en efecte, ha bastat que s' hagi cambiat al pres lo *sommier* y los dos matalassos, per lo reglamentari pelut, os plats esquisits per lo ranxo y la cómoda celda qu' havitava per la obligada á los condemnats á mort, porque tot lo seráfich misticisme s' hagi convertit en furibunda actitut y las paraulas religiosas en blasfemias. ¡Quin xasco per la companyia de Jesús! ¡Quina rehabilitació per la memoria del inolvidable Balmes!

En fi, val mes llenzar un vel sobre aquest episodi que demostra fins á quin extrem pot arripar la hipocresia dels uns y la credulitat dels altres y sobre tot no olvidar que á cervells com los del anarquista citat s' els convens ab quentos de miracles y ab aparato escénich, pero no ab llibres de filosofia que son patrimoni exclusiu de la gent pensadora y no dels asesinos.

* * *

Sembla que los nostres vehins de l' altra banda dels Pirineus se las pelan que es un gust ab motiu de las corridas de toros.

Dias passats un célebre *sportman* va donar una *corrida* presenciada per la higanifa parisien y molt celebrada per los periódichs que foren invitats á la festa qu' arribaren á dir en la calor de la improvisació y del *champagne* que lo mateix *Lagartijo* havia dirigit la lidia, quan lo tal *Lagartijo* era senzillament un torero d' hivern que per contes de portar la cuheta en lo puesto acostumat, la sol portar entre las camas sempre que 'l toro l' embesteix; y actualment hi han votacions d' Ajuntaments, interpelacions anunciadas per diputats y protestas de poblacions enteras porque 's concedeixi la celebració de las corridas de toros y la mort d' aqueixos animals en la plaza, pero ara sembla que 'l ministre de Governació está resolt á decretar la prohibició en absolut de tan bárbaro espectacle.

Quina llástima que 'ls francesos no procurin imitar-nos en alguna qualitat, si es que 'n tenim alguna' y que 's preocupin tan d' establir la festa nacional (!) en la seva terra.

No mes faltaria que no paguessin als mestres d' es-

tudi y podriam anar tots de brasset obrint cami á la civilisassió.

¡Pobre humanitat!

ESTUDIANT.

¡QUE M' AGRADA!

A M' AYMIA.

M' agrada, hermosa nineta,
contemplar tos ulls de cel
y sentir de ta boqueta
paraulas dolsas com mel.

M' agrada aquí, entre mos brassos
tindret y ferte petons,
estrenyent aixís los llassos
de las nostras ilusions.

M' agrada lo jorn d' istiu
perque tot es goig y amor,
cercant l' aucellet lo niu
entre mitj de la verdor.

M' agrada sobre la molsa
de matisadas herbetas,
veure ta mirada dolsa
impregnada d' amoretas.

M' agrada 'l dols remoreig
que dels arbres fa 'l fullam
impulsats per fresch oreig
que corre pel bosch y 'l camp.

M' agrada per la boscuria
passar las horas enteras,
sentint la dolsa canturia
de verdums y cadeneras.

M' agrada la fresca brisa
que embaumada per las flors,
lo mateix que ta somrisa
alhaga mos purs amors.

Puig tot m' agrada ab excés
y res lo meu goig amayna,
pero m' agrada molt més
fer petar una bacayna.

M. GARDÓ FERRER.

COSAS

Crech en un Deu... y en la dolentería
de las sogras que corren avuy día.

L' amor primé es petit pero ja aumenta:
després de tan gros qu' es, no hi cap: reventa,

Un día l' Agna Gil
(recomano aquei cas als de la *Fulla*)
buscava per posar fil á la agulla
y quedá sense agulla y sense fil.

Cregué enganyá un fulano á una donzella (P)
y resultá que qui enganyá fou ella.

—¡Ja no fas petons?—li varen preguntá
y respongué ella:—¡Ay, altre feyna hi ha!

JOSEPH OLIVERAS.

Menudencias

A UN AUCELL

AUCELL que rápit volas
per l' ample espay,
vina, y de mos llabis
recullne un «Ay».
N' es per ma aymia.
¿Vols portarli, auellet,
te' fent ta vía?

A UN CAP GROS

Si 'l saber, lloch ocupés,
me esplicaria com cal
que ton cap fenomenal
fós tan grós: pró es al revés,
puig segons resa l' adagi
cap lloch lo saber ocupa,
aixís es, que 'm preocupa
que un cap com lo teu hi hagi.

PREGUNTA Y RESPOSTA

—¿Si 'l mon deixés de ser mon,
lo mon qué fora, Ramón?
—Aixó prompte 's concibeix,
fora un mon... que dimiteix.

R. ALONSO.

PREGUNTAS

- ¿Quin es 'i que no es casat y ho sembla?
- Lo que li posan lo cap com un bou.
- ¿Y 'l que li han d' arreglar lo cap pel sistema métrich?
- El qui 'l te com tres quartans.
- ¿Quina es la marmanera mes generosa?
- La que dona pebrots.
- ¿Quin es lo millor oculista?
- Lo que fa 'ls ulls grossos.
- ¿Y 'l home que no pot morir-se?
- El que no te ahont caure mort.
- ¿Y 'l que te molts ous sense tenir gallinas?
- Aquell que totas li ponen.
- ¿Y 'l menos filarmónich?
- El que no s' entén de músicas.
- ¿Y 'ls que sembla que fassin miracles sense ser sants?
- Lo qui fica l' olla gran dintre la xica, 'l que treu mes al sol de lo que hi ha al ombra, 'l que tira la casa per la finestra y altres que no han filat avuy.

A. PALLEJÁ.

CURIOSITATS

JÚPITER

AQUEST planeta que es lo major del nostre sistema, fa lo seu moviment de revolució als voltants del Sol en poch menos de dotze anys describint una elipse qual plan está lleugerament inclinat (1 grau 19 minuts) respecte del de la eclíptica, y qual excentricitat es, en parts del *semiège* major, igual á 0,048, ó siga triple que 'l de la terra.

La velocitat mitja de traslació d' aquest colossal globo al través del Espay es d' uns 13 kilòmetros per segon, y gira sobre sí mateix en lo curt período de 9 horas y 56 minuts. Pera formarse una idea de la rapides d' aquest moviment, hi ha que tenir en compte la inmensa mole d' aquest planeta.

A la simple vista apareix Júpiter com una estrella de primera magnitud, y encara que la seva llum no 's presenta clara y viva com la de Venus, es bastant intensa hasta projectar sombra si se la fá entrar en un aposento fosch.

Per la seva enorme massa s' anomena á Júpiter lo gegant dels planetas del nostre sistema ja qu' es tan gran com tots los demás plegats.

L' exámen telescòpich de Júpiter, la orientació de las fajas, y l' anállisis expectral, enduheixen á admetre una atmósfera molt espessa en las quals s' hi veuen suspesas grans cantitats de vapors á semblansa dels nuvols que 's forman en lo nostre planeta.

Alguns astrónoms creuen haver vist en lo colós astre alguns punts lluminosos que fan sospitar siga llum propia en la part encara no solidada.

En tal cas lo potent globo estaria en la seva infancia.

Las quatre estrelles que 's distingeixen frech á frech del planeta y que continuament cambian de configuració son las quatre llunas de que está dotat lo grandíós rey del espay dins del nostre sistema planetari.

La diferencia de dimensió de la terra respecte á Júpiter es la que hi ha entre un grá d' *anis de frare* y una taronja regular.

Lo planeta que 'ns ocupa tardará, segóns datos, á ser habitable, la friolera de molts millóns d' anys. Al seu costat lo qu' habitém nosaltres está en la decrepitut y fins molt temps després del refredament qu' ha de causar la mort de las nostras rassas, no comensarén los periodos de creació del gran planeta quals habitants ó millor dit, lo germen d' ells, va revolt en los gasos incandescentes que obehint á forsas misteriosas prossegueixen lo treball etern á que ha condemnat á la materia la divinitat inconcebible de lo increat.

PEPET DEL HORT.

ESCLAT

—¿Dius que vols un regalo
com á recort?
No, que 'ls recorts se guardan
á dins del cor.

UN A. V.

DE VIATGE

—Lo Doctor Gil ho fa bé,
un cop la mare hi va anà,
y que ja va ben curà
...creguim, Bel, deixishe fé.

¡Quin tipo mes aixerit!
y me crech y no es baboya,
que 'l qu' es en aquesta noya
ja n' hi han fet un de petit.

ACTUALITATS

—Mentres lo punxo pel devant, vos senyor
Os, plantafajeulo pel darrera.

Importancia

A res, ni ningú 'n té.
De tanta que se 'n dona, no 'n queda.
¿Qui se la dona? Qui no la mereix.
¿Qui la dona á qui no se la dona? Qui se n' dona mes.
¿Y qui se 'n dona mes? Qui 'n te menos.
Aixís va.
Es de tal importancia aquet punt, que la pert tota al analisar-lo.
Y es per lo que importa fixarse en abús d' importancia que 's fá, per qu' es molt important.
Un jove que balli bé una maza, saltada... ¡la importancia que arriba á donarse! Encara que no tinga colocació.
Un *sportman* de velocípedo llogat y ab cametas de *gánguil*, atravessant com un cohet ramblas y passeigs, se creu ser lo Mercuri dels temps moderns, y tota la seva importancia rápida se 'n va de costellas al topar ab un guarda-rodas ó ab una pila de grava.
¡Y tant altre que se 'n donan perque se la prenen!
Hi há dona que no sab ferrar un ou y perque es ampla de mànegas no té prou carrer per passar.
Un *dandy*, vestit á plassos, no mes perque acredita aquell adagi que diu: *Vestiu un bastó, que semblará un senyó*, ja 'l teniu dantse importancia.
¡Y no n' hauria de darse 'n gens! Al contrari.
Lo qu' hauria de darse es... un' altra cosa.
Qui se 'n podria dar es lo sastre, y no se 'n dona; lo que fá 'l sastre es donarse... als dimonis, ab la llibreta á *cuestas*.
La importancia d' un autor dramátich, per *arreglos*, es falsa si no fá constar lo mes important, qu' es la procedencia.
¡Y tan poca importancia que donan molts d' ells als *certificats d' origen*!
Los que aixís se la donan no 'n tenen mica; lo que tenen es... *sans façon* (com diuhen en francés qu' es la xicra d' ahont sucen)
La *sans façon* sí que 'n té d' importancia; tanta com la *barra*.
A nosaltres no 'ns importaría un *pito* la importancia de molts, mentras importés algo lo que *importan*.
Lo cas es que 's fan molts *importacions* que ni 'ls drets d' aduana valen, per sa insignificancia.
Perque lo falsejar la importancia, en lo sentit ex-
tricta de son significat, fora lo de menos; tota vegada que 'ls primers autors (ja que de la dramática parlém) no e' hi miran gayre á malmetre la seva d' importancia, donantnos garsas per perdius.. ¡Sino qu' están tan ben guisadas!
Lo gran que fora que lo *arreglat* resultés important poch ó molt, si no 'n sigués gens com á original.
Igual que la importancia que donan molts periód-

dichs á certs *suelts* que ni *solts* poden anar, y á molts articles que ni de *primera necessitat* resultan, com aquest mateix.

¡Oh! ¡Y la importancia que 's dona qui 'l firma!

Es que molt sovint succeheix que l' assumpto té molta importancia y lo desarrollo l' hi *quita*.

¡Tanta es la importancia que 's dona lo *desarrollador*! Millor dir, lo *desollador*.

Jo mateix, al escriure aquest *conato* d' articlet, ¡la importancia que 'm dono!

Me crech haver dit alguna cosa y... ¡ja ho sé que no he dit res!

Com que no té importancia 'l tema, per mes important que siga 'l titol.

Es dir, per mí, sí que 'n té; perque lo que m' importava era escriure qualsevol cosa per aquesta setmana.

Lo demás si que no m' importa.

J. BARBANY.

Cap al tart

Lo sol poch apoch camina
á son ocás, amor meu,
y 'l suau oreig que rondina
sembla que á na 'l jorn que fina
dongui 'l seu últim adeu,
Ja resta 'l camp solitari,
l' eyna ha deixat 'l pagés
pera l' endemá tornarhi,
sols s' ou 'l toch del santuari
y á dintre las llars, lo res.

La papellona cansada
las floretas n' ha deixat
boy fentlasi una besada,
que borrará la rosada
demá ab son ruixim gebrat.

Los aucells fent saltiróns
cercan un lloch 'hont passar
puguin la nit y milións
d' ólivas per tots cantóns
ne comensan á xisclar.

L' hora ha arribat, ma estimada,
l' hora ditxosa ha arribat;
no 't moguis d' aquí assentada
que vull aquesta vesprada
passarla en lo teu costat.

Si, vull parlarte, parlarte
sols d' amor, d' amor y vida,
puig que sento, al contemplarte,
algo que no sab contarte
la meva ánima afligida.

Parlém, parlém del amor,
del goig y de la alegría
aquí juntats sens temor,
lo teu cor aprop mon cor
hasta qu' ens sorprenga 'l día,

Puig al teu costat respiro
sens contar un sol según...
y goso sols quan te miro
y quan te miro, deliro
y perdo de vista 'l mon.

J. TARRÉ Y R.

CONSULTAS

No 'm faria 'l favor, algú de vostés, d'explicarme lo per qué de's modisme? Mirin que en aquesta terra se sent cada anomalia que canta 'l credo.

A bon segú que 'l padrí dels nostres devía se hortelá, perque la hortalisa y fruyta es aquí lo que priva.

Se 'n volen convencer? Douchs allá van alguns per mostra, perque vegin que á pesar de que estém ja á las darrerias del Sigle XIX

apogeo del progrés...

á forsa de la costum

tot ho fem á l' inrevés.

¿No podía lográ la llum

que lo qu' es, sigui lo qu' es?

—Mira, noy, l'Angeleta.. ¡Redeu qué aixerida! *quina cara de pésol!*—

—¿En... ja hi som? Volen fe 'l favor de dirme qué té de aixerit un pésol? Y de agradable? perque si se exceptua quan se 'l barreja ab llús ó algo per l' istil, jo trobo sempre que cloqueja.

Bueno donchs: si s' usa aquest modisme per simil, ¿no troban mes bonich y agradable al paladé y á la vista, un préssech, un abercoch ó un cap de broquil?

Pues si per compará nos dona la manía de usá 'l modisme, trobo que sería mes just dirli á la Angeleta:—Quina cara de abercoch ó quina cara de broquil, etc., y no: quina cara de pésol.

—No digas pas, que la Rosa, cada día es mes monal oy? ¡quin cosset! ¡quinas galtonas! ¡Blanca com la neu! ¡Oh, y ficsat quan camina! talment sembla que ni toca á terra... ¡Vaya un ginjol!—

Qué tal, eh? ¡Ginjol! ¡Redeu quinas comparacions! ¡quin despropósit!

¿No 's han ficsat en la metamórfosis (no sé ahont lo han après aquest terme) que sofreix lo ginjol en son desarrollo? pues, de petit, es d' un vert d' oliva; quan está mitj sahonat se clapeja tot de llántias y quan es madú té 'l coló de xocolate aygualit.

Vaja, donchs, comparin quina relació pot guardar la Rosa ab lo ginjol...

—Mira la Pepal cada día 's torna mes guapa, eh?

—Si, pero es mes fabal —

Ja 'n tenim un altre. ¡Mirin qu' es tonto aixó de que per demostrar que la Pepa es sosa, la comparin á una fabal...

¡La fabal... ¡La fabal! Vaja, jo no hi passo ab aixó.

¿No troban deu vegadas mes sosa é insípida la col, la carbassa, lo cohombre, etc., etc?

Bueno, que li diguin donchs: ¡Es mes coll! ¡Es mes cohombre! ¡pero mes fabal? ¡Cá, barret!

Precisament la faba... Que quan es ben emporcada, com dihém aquí, voldría sapiguer qui no se 'n llepa 'ls bigotis. Y las donas... ¡tot just las donas! En aquesta terra s' hi moren y no sembla sino qu' hagin tret la rifa quan poden fersen un bon tip de estofadas...

¡Viva la fabal! Es una llegum que jo estich disposat

á defensarla per tot arreu y sobre tot ab plat y forquilla.

Y tants y tants d' altres que no dich perque algo 'm quedi per un altre día.

Ah! Deu me dongui memoria. ¿Y la Garrofa? ¿quina semblansa troban que tinga ab la mentida?

A menos que sigui perque tenim per aquets contorns un menescal que per lo bé que las enmotlla s' ha conquistat lo títol de *Garrofayre...*, no penso que pugui ser altra cosa; perque las poquetas que dihém nosaltres, com á mes modestas, portan lo nom de guatllas.

Fins un altre día.

La Escala.

IDROJ.

De conquista

LEMA.—¡QUE 'N CONQUISTO!

L LAMPS per ulls, boca petita,
cutis d' un blanch nacarat,
dols mirar que á aymar incita,
turgent seno alabastrat.

Cara sempre riallera,
per dents, trossets de marfil,
fresca com la primavera,
flayrosa com flor d' Abril.

Peus petits, negre cabell,
nas bufó y ben modelat,
lleuger caminar d' aucell
bust tot ell, ben delineat.

Aixís era una nineta
ab qui vaig toparme ahir
¿Vritat qu' era boniqueta?
aixó es lo que jo m' vaig dir.

Vaig donarli una mirada
com volguent dir: ¡qué t' estimo!
Mitj confosa y sofocada,
va allargá 'l pas .. jo m' hi arrimo..
l' emprech... li dich:—Senyoreta,
en vosté, hi veig un tresor...
Donguim una miradeta,
correspongui al meu amor,
sigui un poch condescendent.
¡Per Deu! no 's fassi pregar.
Pero ¡ca! la molt dolenta
ni tant sols me va mirar.

Jo creyent que sordejjava,
vaig acostarme un xich mes;
pero ¡cal Res, ni 'm mirava,
semblava que no 'm veigés.

Mes... com jo no 'm dono may
en tractantse del amor,
vaig dir entre mi: ¡Aixó ray!
tu hi caurás... vinga valor.

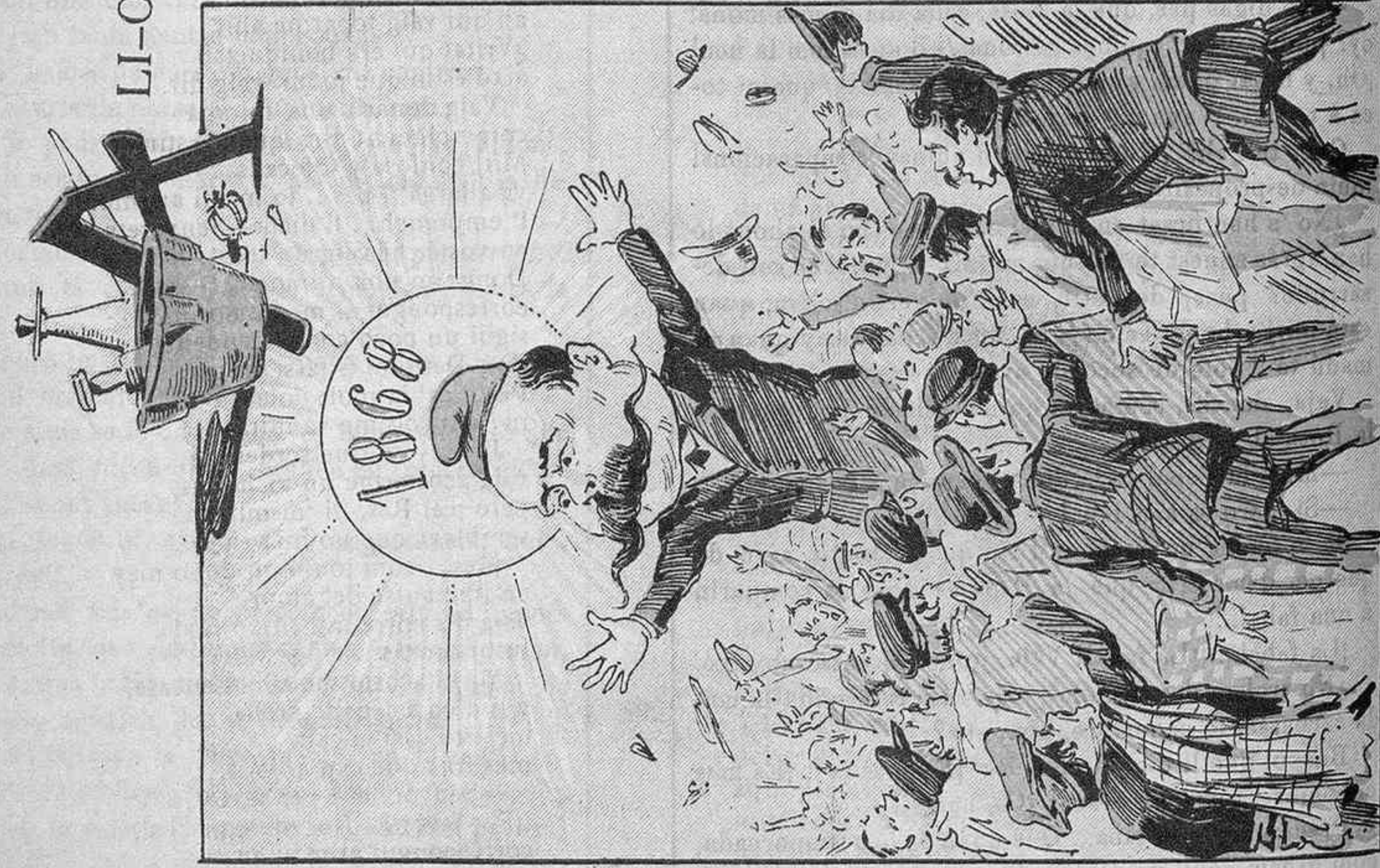
M' hi acosto molt mes encare,
y li dich á cau d' orella
tocantli casi la cara
mes roja que cap rosella:

—Senyoreta... per favor!,
¡Per favor!.. No 'm negui 'l sí,
correspongui al meu amor
¡que no ho veu que 'm fa patir?...
á n' aquest punt, ella 'm mira.
¡Victoria!... La tinch guanyada...
Vol dar-me 'l sí... Veig que 's gira
y 'm doná... una bofetada.

J. ROIG CORDOMÍ.

ARMONIA

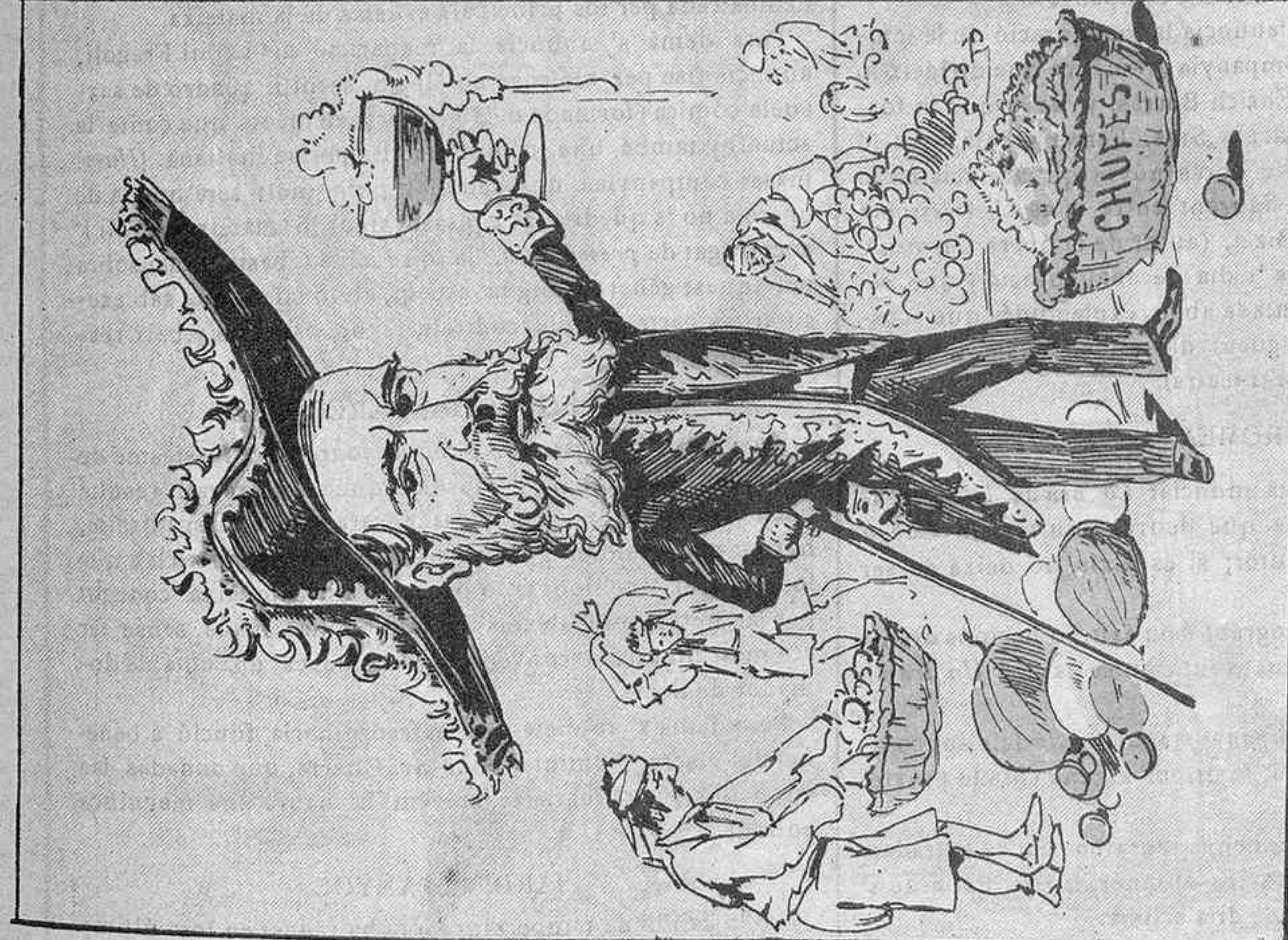
LI-OLI POLITICH

L' IDOL DE AHIR

LO RENEGAI D AVUY

¡Sia la enhorabona, tio Aguilera! Vaiga, ché, que dels valencians no se 'n pot queixar!.. Chufes, melons, sandies y taronches, sense contarhi altres recadets pera portarlas pa ca Madrid ¡Apa manyet!

Lo ministre de Foment de tant y tant que s' hi afanya; l' hi recompensa la Espanya ab esciats d' agrahiment.

PRINCIPAL

Lo primer estreno efectuat, *Luisa Parquet*, obtingué un extraordinari éxit degut á que la obra está magníficament escrita é igualment pensada encara que d'argument petit y no gayre adequat a nostras costums, ja que 'l'códich francés ab l' espanyol es sumament distint.

En la execució s' hi distingiren la sens igual Tubau y lo reputat actor Sr. Vallés.

La Associació literaria y artística per ara ha sentat sos reals en aquest elegant colisseu y sa funció primera ha sigut la menos concorreguda.

Mal presentiment.

Per ahir estava anunciat l' estreno de *La nati de Belot*, arreglo pera nostra escena pel reputat escriptor Sr. Lusionó.

NOVETATS

Ab las óperas predilectas de nostre públich *Gli Ugonotti* y *L' Africana*, donadas dimars y dimecres últims, se despedí la companyia d' ópera que notablement dirigida per lo discret mestre Sr. Goula (fill) ha fet en los passats mesos d' Agost y Septiembre tan brillant campanya.

Pera dissapte pròxim s'anuncia la inauguració de la temporada d' hivern ab la companyia dramática que dirigeix lo reputat primer actor D. Enrich Borrás, y de la que 'n forman part las primeras actrius Sras. Ferrer y Palá, sent lo clou del extens repertori de obras novas qu' anuncia en lo cartell, las d' espectáculo; figurant entre ellas *L' Arlessiana* ab música del immortal Bizet, (autor de la ópera *Carmen*), qual obra se prepara pera 'l dia de inauguració y que, segons noticias, será presentada ab la esplendides que acostuma la empresa Mir, vo'guent dir ab tan faustia nova que vaticiném un aconteixement teatral.

ROMEA

Pera demá divendres está anunciat *Lo nen de la casa estrano* d' un tal H. Deimas que deurá resultar un *Caball blanch* d' algun conegut autor; si es aixís, no deixa de ser cómodo lo sistema.

Lo diluns va posarse, logrant bon éxit, lo hermós drama *La Dolores* per la Sra. Mena anunciantse també *Un drama nuevo* per la Sra. Parrño.

De la comedieta *Dos companys mal avinguts* dels dos companys Srs. Godo y Rahola, 'n dirém alguna cosa lo pròxim número.

Las dos funcions del diumenge lograren bonas entradas. Seguint lo mal estat de la Sra. Monner, la Sra. Pallardó s' ha encarregat dels papers de dita artista.

TIVOLI

La notable companyia Elías que dirigeix lo mestre senyor Pérez Cabrero, á aquestas horas está ja camí de Madrit pera actuar en lo teatro de la Sarsuela, havent sigut las últi-

mas funcions donadas en nostre popular teatro verdaders aconteixements, principalment la que s' efectuá á benefici de la mimada Pretel, que sigué obsequiada ab un verdader basar de regalos y un extens assortit de bouquets.

En tant se prepara l' espectáculo *De la terra al sol* per una companyia idónea que será dirigida per los amateurs de la casa Srs. Colomer y Puig, se darán dissapte y diumenge pròxims, representacions de la celebrada ópera de Bretón, *Garin* per la companyia d' ópera que dirigeix lo expert mestre Sr. Goula (fill).

CATALUNYA

La série d' estrenos s' ha inaugurat ab *Campanero y Sacristán*, sarsuela que li preveyém una llarga vida en los cartells, principalment per sa música que com del mestre Caballero está notablement instrumentada, sent una llástima no estigui á igual altura de inspiració, puig sa principal pessa (terceto) 'ns recordá *La Revista*, sarsuela del mateix mestre compositor.

En la execució s' hi distingí lo Sr. Fernández.

Sembla que va entrant un xich mes, en nostre públich la Srta. Arana, pero preveyém que li costará una mica captarse per complert sas simpatías, ja que á sa veu contraltada no sentida encara en aquest género, s' hi deu anyadir la seva figura que no resulta prou halagadora, pero... ab *palla y temps* diuen los catalans que *maduran las nespras*.

Pera dissapte se prepara *Las amapolas* qual lletra es de los xispejants Arniches y Lucio del que 'n tenim halagadoras noticias.

GRAN-VIA (abans CALVO-VICO)

En la funció de demá se farà lo despido de la companyia lírica que ab tan d' éxit ha actuat en lo passat istiu, mereixent ab justicia, lo favor predilecte que 'l públich li ha concedit per lo variadíssim repertori executat y la discreció demostrada per los principals artistas de la mateixa.

Pera demá s' anuncia la reaparició del eximi Fregoli, anunciantse per alternar ab éll un escullit quadro de sarsuela cómica (formada dels primers elements que conta la actual) y també una completa d' opereta italiana. ¡Hum! massa companyias nos sembla; puig molt será que la de opereta no 's quedi a las capsas ó sigui lo mateix Fregoli l' encarregat de *presentarla*, ja que éll se basta y casi sobra per aquest género, puig ja sabém, ab lo talent que sab executar las parts de tiple, contralt, tenor, barítono y baix respectivament.

CIRCO EQUESTRE BARCELONÉS

La serpentina *Miss Kesner* no ha lograt l' entusiasme de sa predecesora Ehart a causa de que son treball resulta poch vistós y de poca novetat encara que arriesgadíssim, havent contribuït en gran part á la fredor del públich á que lo domador Mr. Sioni fa lo paper d' un comparsa conegut per las fieras; puig ab sols lo látigo á las mans, sense fer res més, ningú 's convencerá de que es un notable domador de fieras.

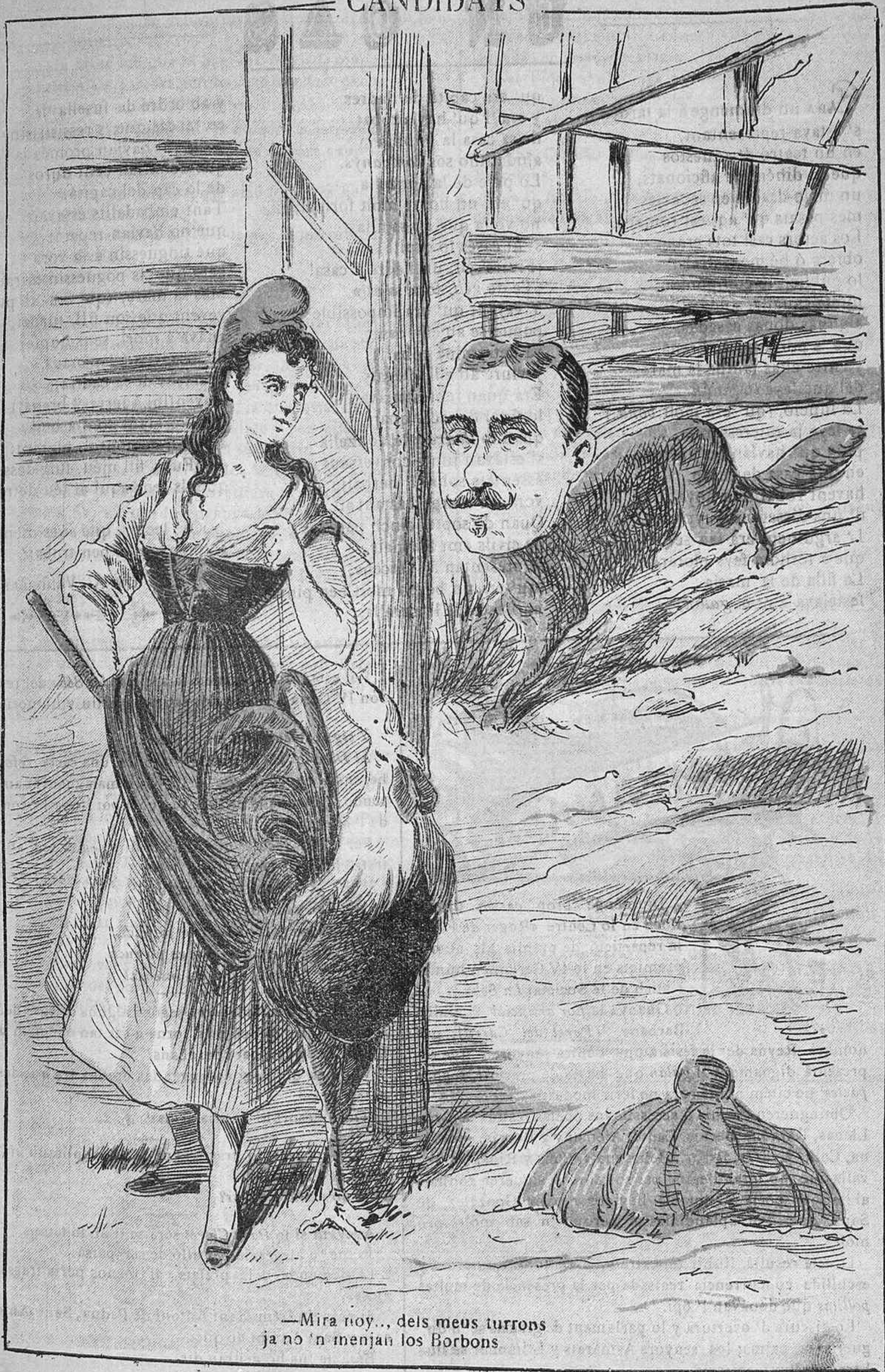
Pera dema s' anuncia una extraordinaria funció á benefici del discret administrador Sr. Guerra, que donadas las simpatías que té logradas, creyém hi haurá una magnífica entrada.

JARDÍ ESPANYOL

Ab lo cambi de temperatura que ha regnat en los últims dias, s' ha vist tan pobrement favorecut, que sense fer obras de *Barbián* de la literatura catalana, s' ha vist precisat á tancar sas portas, fins al any que ve.

UN CÒMICH RETIRAT

CANDIDATS

—Mira noy..., dels meus turrons
ja no 'n menjan los Borbons

UN CAS

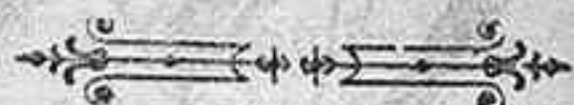
ERA un diumenge á la tarde; s' estava representant, en un teatro d' aquestos que 'n dihém de aficionats, un melo-drama en set actes mes pesats qu' aquest romans. Los actors casi tots eran obrers ó bé menestrals; lo públich lo componían, molta canalla, soldats, algunas donas casadas, que 's portavan lo brená, y entre ellas també la mare del que feya lo *galán*. La funció, (qu' era molt bona,) se feya ja interessant, puig qu' havían fet un robo en una casa de camp, havent robat una noya d' uns disset ó divuyt anys. L' argument era tan sério que á tothom feya plorar. La filla de la masía festejava á n' el *galán*,

qu' era capitá de lladres y era 'l qu' havia robat de sa casa la pubilla ajudantho sos *companys*. Lo pare de la donzella, qu' era un home molt formal, no volía que ab sa filla s' hi casés lo capitá, ¡Ficars' éll, un lladre á casal ¡Te de *nell*, fora *salat*!» Y veyent qu' era impossible poguerse ab ella casar, vá determiná robarla y viure ab ella plegats. Era quan representavan lo final del acte quart, quan lo *lladre* y la donzella s' estavan junts conversant assentats sobre l' herbatje vora un marge bastant alt. Quan de sopte, cinch parellas de civils empolaynats, se presentan á l' escena, (qu' era un bosch molt ben pintat,) en busca de la parella,

y ab ordre de fusella 'ls en tal cas que 's ressistissin, puig qu' havian promés ja que donarian cent duros de lo cap del capitá. Tant embadalits estavan que no havian reparat que tinguessin á la vora gent que 'ls poguessin mirar. Mes sa mare, (qu' era al públich,) veyent que son fill, turbat, anava á morí, sens dupte, de los civils á las mans, s' aixeca de la cadira, (cayentli á terra 'l brená,) y diu cridant com á boja, ab gran desconsol, plorant: —«¡Fuig, fill méu, fuig desseguida, que 'ls tens aquí al téu detrás!»

¿Oy, lector, que si es mentida al menys está ben trobat?

UN A. VENDRELLENCH

Diumenge prop passat tingué lloch en lo Centre «Roger de Flor» la repartició de premis als autors premiats en lo IV Certámen hómorístich de la Societat *La Séba*.

Guanyá la flor artificial l' amich Barbany (*Pepet del Carril*), qui nombrá Reyna de la festa á una bonica senyoreta que representá dignament al *galán* que havia de presidir, segóns pactes: no citém noms pera no ferir modestias.

Obtingueren premis ó accésits los poetas festius senyors Llenas, Ramón, Bernis, Cantó, Alemany y Borrás, Bartrina, Coll, Andrés, Ribas, Bellesguart, Pons y Rius; los treballs que no foren llegits per sos autors, sigueren confiats al llorejat poeta y notable llegidor senyor González, de Sans, que fou aplaudidíssim porque 'n sab molt, pró molt.

L' acte resultá lluhit en extrém, assistintli numerosa y escullida concurrència realsada per la presencia de molts *pollitas* que donavan l' opi.

Lo discurs d' overtura y lo parlament de gracias se 'n du gueren la palma; los senyors Asmarats y Llimoner se lluhiren ab llur inspiració.

Pot estar archi satisfeta la societat *La Séba* del resultat de son IV Certámen literari, satírich, festiu y humorístich.

Y sigue su curso la procesión.

El Diluvio de diumenge publica una carta referent á la herencia de confiansa del nostre malaguanyat amich Rosendo Arús que ja 'ls dich jo que 'l pot llegir lo contrincant de l' *alternativa*.

Per xó no recula ni l' un y l' altra segueixen ab los seus tretze fins que Deu vulgui.

Y quan tot siga acabat, no sabrém mes novetat, segons compendrer jo puch, que l' un dels dos es un *ruch* y 'l que queda, un *insensat*.

L' anarquista Salvador segóns alguns colegas desde que li han tret las comoditats, torna á ser tan enémich de la religió y de la societat com abans.

Val més qu' hagi ensenyat las orelles ara que després d' entrar al cel.

¡Quin desori hi hauria armat!

S' ha concedit lo tractament de Excelentíssim al Ajuntament de Cardona.

¿Y no aném á sopar?

Aveyám si lo *Pare Claret* será sant ab lo temps.

Jo me 'n alegraría per alló de ser paísá.

La demanda dels prelats, al menos porta trassas de ser atesa.

Si acás tindrém Sant Antoni de Padua, Sant Antoni dels ases y Sant Antoni de qué?

Bé... ja 'ns ho deurán dir.

Al pobre millonari del carrer del Hostal del Sol li han sortit set hereders.

Per ara no se sab que hi hagi cap hereu de confiança.
Felicitém als parents perque... se han dado casos.

Escriuhen del Priorat que la filoxera fa estragos en aquelles vinyas sense que la Junta de defensa adopti cap plan contra tan terrible plaga.

Apa, pares de familia, qu' aixó fora mes beneficiós per tothom que busca cama.

Allí... de nassos á terra buscant lo microbi, aixó sería útil y productiu.

¿Ho farán?

Degudament informats, podém assegurar que la célebre serpentina equestre que ab tant d' aplauso ha actuat en el Circo Equestre, si be es filla del Sr. Alegria y per lo tant porta dit apellido, ab justicia y sense engany de cap classe se li pot anomenar Mise Ehart, ja que está casada ab un súbdit austriach del mateix apellido y per lo tant, com tots los estrangers porta lo nom del seu marit.

No hem titubejat en la deguda aclaració en honor el Sr. Alegria, que ja sabiam se desvetllava per nostre públich y que may ha tractat de enganyarlo; y de pas lo felicitém per l' acert que tingué en anomenarla ab lo nom marital puig ab lo artístich conegut per nosaltres y apenas observat per la concurrència, no hauría lograt ni lo favor ni l' entusiasme del públich.

Hi ha qui parla de crear novament l' antigua costúm de tenir lo municipi un encarregat de tirar gats á mar.

Vetaquí una bona feyna pels que passen tot lo día fent l' os pel carrer de Fernando.

Varis vehins del carrer de Sant Magí de la barriada d' Hostafranchs han acudit al comunicat en los periódichs denunciant lo péssim estat d' aquella via.

Que prenguin paciència y passin pel carrer de Pelayo que hi ha sots que 's van tornant furats que no sembla sino que lo concorregut carrer 's riga de la comissió competent.

En cambi en la qüestió de regadio no 's pot anar millor.

Al menos calculant per lo que s' hi gasta.

Després dirán que l' aygua no costa rés...

Lo dimars va sortir pera Buenos Aires lo nostre amich Sr. Laguía que porta una companyia segons informes al Teatro de la Zarzuela d' aquella ciutat.

Bon viatge.

Sembla qu' una colla d' aficionats preient donar una currida á benefici del Sr. Ledesma ferit en una de las últimas donadas en la nostra plassa.

Y si 'l toro n' esguerra un altre?

Donarán un' altra currida?...

Vaja... alant!

Lo Sr. Castelar fa tres ó quatre días qu' estava aquí á Barcelona.

Apa D. Emilio.. allá hont vagi digui algun d' aquells discursos que feya ara vint anys... si s' equivoca ja li recordarem algo.

¿Que ja 'ls te ara?

Ah doliente!.. mas que doliente!

Lo Sr. Moret ha dit que 's vol retirar del ministeri.

Jamay li podria pagar la patria lo gran favor que li faria. Cuyti... eh?

Lo duch d' Orleans viatja d' acónit pero per tot hont passa se sab qu' es éll.

Aixó 'm fa l' efecte de aquets autors que després del seu nom segueix lo pseudónim.

Lo secret del Nunci.

En la corrida de toros celebrada en Madrit diumenge últim, varen ser cogidos Fabrilo y Fuentes.

Al pas qu' aném, aviat seran los toros los que torejarán als toreros,

Diu 'l del tupé que Madrit paga mes contribució industrial que Barcelona.

Vaja, home, deixis de jochs de cubiletos y diga clar lo desquento que fa de las barriadas de Sant Martí, Sans, Gracia etc., etc, en hont hi ha la major part de la Industria de Barcelona.

Tápale las patas que se le vén las orejas

O 'l peroné, qu' es igual.

TELEGRAMAS XINOS

(del nostre corresponsal xino)

Bólith-Thort, 3 — 8 matí.—Devant l' expectativa d' un assalt dels japonesos, que son tan amichs de las xinas, aquestas s' han vestit d' home posantse bigotis postisos pera poderlos desorientar.

Aygal-Nash, 3 — 9 idem.—Un acorassat japonés en lo riu Nash-Shastat ha passat per ull (1) al jonch xino Llun-Guhet, morint of gada tota la tripulació y una cria de canaris atravessats de cadenera.

Joko-Hama, 3 — 10 idem.—Lo general Buff-Alí-Lull ha fet contar los grans d' arrós de las ambulancias perque ha trobat que no li sortian los comptes.

Garro-Fhas.

(1) Lo telegrama no diu quin.

Litografía Barcelonesa

DE

Ramon Estany

5, S^a Ramon, 5.

Barcelona

ESPECIALIDAD en GROMOS y RECORTES de todas clases para ANUNCIOS INDUSTRIALES,
PROGRAMAS, MENUS, etc etc PRECIOS SIN COMPETENCIA

NO HI HA TEMPS QUE NO TORNI

Con tal que no fem la fi de l' altra vegada...

SECCIÓ DE TRENCA-CLOSCAS

XARADAS

I
Ma primera es animal,
es negació la segona
y si miras bé, 'l total
es carrer de Barcelona.

J. SOLER.

II
La primera es musical,
la segona article sona,
y veuras que 'l meu Total
dona just un nom de dona.

F. DEULOFEU.

ENDEVINALLA

Si be ho miras, la meytat
ja veurás que ho té la mare;
y l' altra meytat, també
no li falta may al pare.

No mes tinch que quatre lletres,
y per poch que Deu t' ajudi
lo que soch, ho podrás veure
a na qualsevol estudi.

LLUIS SALVADOR.

ANÀGRAMA

Gran total vareig tenir
la diada dels reys magos,
perque vaig trobá en la tot
una caixa de cigarros.

E. TOMÁS F.

ACENTÍGRAFO

La Tot, filla d' en Pasqual,
qu' habita al carrer de Tot,
me digué que 'l seu nevot
estava bastant malalt.

CINTET BARRERA.

TERS DE SILABAS

.....
.....
.....

Sustituhir los punts per lletres de
modo que llegits vertical y horisontal-
ment, Jonguin per resultat: 1.^a ratlla:
Objecte pera pesar; 2.^a: Nom de dona;
3.^a: Id., id.

JAPET FIGUERAS.

TRENCA CAPS

Ana M. Torre
Tossa.

Formar ab aquestas lletres deguda-
ment combinadas lo nom de dos
poblacions de Catalunya.

JOAN DEL PORTALET.

GEROGLIFICH

XX
RI
KKK
IXRI
QUER

UN XAUXENC I.

SOLUCIONS

A LO INSERTAT EN LO NUMERO 317

Xarada.—Ca-ta-ri-na.
Logogrifo numérich.—Masnou.

Lit. Barcelonesa de Ramón Estany
=5, Sant Ramón, 5 —BARCELONA=